

DE VLIEGENDE HOLLANDER

VERSPREID DOOR DE GEALLIEERDE LUCHTMACHT

LAATSTE NUMMER, 10 MEI 1945

DUITSCHLAND CAPITULEERT

In den nacht van Zondag 6 op Maandag 7 Mei 1945 ondertekenden generaal Jodl en admiraal Von Friedeburg op het Geallieerde Hoofdkwartier te Rheims de overeenkomst waarbij alle Deutsche strijdkrachten zich onvoorwaardelijk overgaven. Midden tegenover de Deutsche gedelegeerden zit de chef van Eisenhovers staf, generaal Bedell Smith. Vierde van rechts is de Russische vertegenwoordiger, generaal Soeslparow.

Het Derde Rijk ondertekent de onvoorwaardelijke overgave — eerst te Rheims, dan te Berlijn

In een eenvoudig klaslokaal van een Fransche ambachtsschool in de buurt van Rheims heeft Duitsland zich onvoorwaardelijk overgegeven. Tegen een achtergrond van het verlichte stafkaarten zaten vijftien mannen rond een oude gesleten tafel, die de sporen droeg van honderden scholieren, die er met hun messen in hadden zitten kerven. Voor de fotografen en filmoperateurs was een speciale verlichting geïnstalleerd, die de gezichten der deelnemenden scherp afteekende. Aan den muur een kalender met den datum: 7 Mei 1945.

Keitel, chef van het Oberkommando der Wehrmacht gedurende dezen Wereldoorlog, ondertekent te Berlijn Duitslands onvoorwaardelijke overgave

XH122

Aan de eene zijde der tafel zitten de drie Duitschers. Admiraal von Friedeburg, Generaal Jodl en zijn adjudant. Tegenover hen zitten Gen. Bedell-Smith, Chef van den Staf van Generaal Eisenhower, Chef van den Staf van Generaal Sevez, de Russische Generaal Soeslparow en nog enkele andere hooge officieren en tolken. Zestien vertegenwoordigers van pers en radio zijn aanwezig.

Half drie 's morgens komt de Geallieerde delegatie binnen, Generaal Smith, de vertegenwoordiger van Gen. Eisenhower, het laatst. De sterke verlichting maakt het warm in de volle kamer. Om precies 2 uur 39 komen de Deutsche gedelegeerden binnen en blijven stram achter hun stoelen staan tot Generaal Smith hen een teeken geeft, dat zij kunnen gaan zitten. Zij zijn in uniform en zien er uitgeput uit. Generaal Smith vraagt hun of zij de betekenis van het te onderteekenen document ten volle begrijpen. Nadat de vraag vertaald is, antwoorden zij bevestigend.

Er wordt verder geen woord gesproken en zonder een minuut te verliezen worden de papieren in wervoud onderteekend. Om 2 uur 40 heeft Duitsland gecapituleerd.

IN DE RUÏNES VAN BERLIJN

Op 8 Mei arriveerden in Berlijn hooge Geallieerde vertegenwoordigers, teneinde in de hoofdstad van het voormalige Derde Rijk Duitslands capitulatie te bezegelen. Met eenige moeite werd een gebouw gevonden dat niet geheel of grotendeels verwoest was: de Technische School in Karlsdorf. Russen, Engelsen en Amerikanen voerden er besprekingen tot over alle punten overeenstemming was bereikt. Toen, kort na 12 uur, mochten de Duitschers binnenkomen. Voor het Duitsche leger zou veldmaarschalk Keitel teekenen, voor de marine admiraal von Friedeburg, voor de luchtmacht generaal Stumpff.

Voor de onderteekening kwam Keitel binnen in vol ornaat, met zijn maarschalkstaf in de hand. Luchtmaarschalk Tedder, die aan Geallieerde zijde onderteekenen zou, tezamen met maarschalk Zjoekow, met generaal Spaatz van de Amerikaanse Luchtmacht en generaal Delattre de Tassigny als getuigen, stelde Keitel de vraag: "Hebt U dit document van onvoorwaardelijke overgave ontvangen? Zijt ge bereid, het te onderteekenen en de orders stipt uit te voeren?" Keitel antwoordde: "Jawohl." Hij vroeg toen nog of de in werking stelling 24 uur kon worden uitgesteld.

Het antwoord was: "Sie können gehen."

De overwinnaar! — Generaal Dwight D. Eisenhower heeft zich in dezen oorlog een strateeg getoond van groot formaat. Hij heeft zich vooral groote verdiensten verworven door de wijze waarop hij het team van briljante generaals dat onder hem werkte, bijeen wist te houden en te inspireeren

DE BEVRIJDING VAN GANSCH NEDERLAND

Hoe veldmaarschalk Montgomery de capitulatie van de Duitsers in Noord-West-Europa ontving

De onvoorwaardelijke overgave der Duitsers aan Veldmaarschalk Montgomery was een der meest dramatische gebeurtenissen van den oorlog. Montgomery behandelde de Duitsers koud en meedoogenloos. Hij toonde hun zijn geheime kaarten om te bewijzen, dat hun positie hopeloos was. Vrijdagmiddag 4 Mei 1945, om 10 minuten over zes bewezen de Duitsers het begrepen te hebben.

Het beslissende uur

Het regent en het is guur, dien Vrijdagmiddag. In Montgomery's tent staat een gewone houten tafel met een blauw kleed erop. Op de tafel twee microfoons en er tusschen in een inktpot.

Montgomery was bezig toen de Duitsers kwamen, in gezelschap van nog een staf-officier, Kolonel Pollak. Zij hadden het antwoord bij zich. "Zeg hun, dat zij even wachten," zei Monty tegen den officier, die hem van hun aankomst kwam vertellen. Twintig minuten liet hij hen wachten, en ging rustig door met zijn werk, zonder op te kijken. Toen stapte hij naar de tent en begroette de Duitsers. In het voorbijgaan zei hij tegen de verzamelde oorlogs-correspondenten: "Heeren dit is het oogenblik."

Von Friedeberg, Kienzl, en de anderen volgen hem. Von Friedeberg ziet er ontdaan uit. Kienzl is het type van den arrogant Duitschen officier, compleet met monocle.

Als het gezelschap de tent binnengaaf, heeft Montgomery een stel papieren in zijn hand. Hij gaat zitten en strekt zijn hand uit ten teeken dat de Duitsers hetzelfde kunnen doen. Hij zet zijn bril op en zegt: "Ik zal U nu de voorwaarden van de overgave voorlezen." De Duitsers zitten als versteed, geen spoor van emotie op het gezicht. Plechtig, met even een lichte noot van triomf in zijn stem, leest Monty het document voor. Dit is het oogenblik waarvoor hij gevochten heeft sinds El Alamein, door Tunis, door Italië, door Frankrijk, België, Nederland en Duitsland. Eén voor een teekenen de vijf Duitsers. Zij zeggen geen woord. Dan neemt Veldmaarschalk Montgomery de verveloos houten penhouder op, en zegt: "En nu zal ik teekenen voor den Geallieerden Opperbevelhebber Generaal Eisenhower."

De geheele plechtigheid heeft vijf minuten geduurd. Een miljoen Duitsers hebben zich onvoorwaardelijk overgegeven.

Boven: Het gedenkwaardig tooneel in een tent op de Lüneburger Heide. Het is ver van Alamein, maar de overwinnaar is dezelfde: Monty! — Rechts: Een historisch document.

De Duitsers in Nederland gaven zich over te Wageningen

Er was waarschijnlijk geen plek in Europa waar de Duitsers zulk een sterke defensieve positie bezaten als in Westelijk-Nederland. Het Geallieerde plan was nu de Duitsers in Duitsland zoo vernietigend te verslaan dat zij zich in Nederland zouden overgeven. Deze opzet is schitterend geslaagd.

In Hotel "De Wereld"

Op Zaterdag 5 Mei vond in hotel "De Wereld" te Wageningen de conferentie plaats waar generaal Blaskowitz de capitulatie ondertekende van alle strijdkrachten, behorend tot het 25ste Duitse leger. Blaskowitz was doodvermoed en nerveus. Generaal Foulkes daarentegen, bevelhebber van het 1e Canadeesche corps, was van een ijzige en zakelijke onverstoortbaarheid. Nederland was ter conferentie vertegenwoordigd door Prins Bernhard.

Den Duitsers werd meegedeeld dat hun troepen voorloopig moesten blijven waar zij waren. Zij zouden dan naar bepaalde gebieden worden geconcentreerd, en via den Afsluitdijk naar Duitsland afgevoerd. De Duitsers moesten alle springladingen uit de dijken verwijderen.

Deze en dergelijke voorwaarden werden grif geaccepteerd. Het Herrenvolk had er genoeg van—gansch Nederland was vrij.

Generaal Foulkes, bevelhebber van het 1e Canadeesche corps leest de capitulatie-voorwaarden voor aan Generaloberst Johannes Blaskowitz, bevelhebber van het 25ste Duitse leger. Opgewekt zien de Duitsers er niet uit. . . .

Instrument of Surrender

of

All German armed forces in HOLLAND, in northwest Germany including all islands, and in DENMARK.

1. The German Command agrees to the surrender of all German armed forces in HOLLAND, in northwest GERMANY including the FRIESLAND ISLANDS and HERINGSKJAND and all other islands, in SCHLESWIG-HOLSTEIN, and in DENMARK, to the C.-in-C. 21 Army Group. This to include all naval ships in these areas. These forces to lay down their arms and to surrender unconditionally.
2. All hostilities on land, on sea, or in the air by German forces in the above areas to cease at 0800 hrs. British Double Summer Time on Saturday 5 May 1945.
3. The German command to carry out at once, and without argument or comment, all further orders that will be issued by the Allied Powers on any subject.
4. Disobedience of orders, or failure to comply with them, will be regarded as a breach of these surrender terms and will be dealt with by the Allied Powers in accordance with the accepted laws and usages of war.
5. This instrument of surrender is independent of, without prejudice to, and will be superseded by any general instrument of surrender imposed by or on behalf of the Allied Powers and applicable to Germany and the German armed forces as a whole.
6. This instrument of surrender is written in English and in German. The English version is the authentic text.
7. The decision of the Allied Powers will be final if any doubt or dispute arises as to the meaning or interpretation of the surrender terms.

B. L. Montgomery
Field-Marshal

am
4 May 1945
1830 hrs

V. Friedeberg
Kienzl
J. Montgomery
D. Foulkes
K. Blaskowitz

HET LOGBOEK

De oorlog in Europa is ten einde—
Nederland is vrij.

En dit is de laatste *Vliegende Hollander*
die U door de lucht zal bereiken.

Ik wil deze gelegenheid aangrijpen om
rekenschap af te leggen, en dank te betuigen.

Toen ons in Mei 1943 het bericht be-
reikte dat de radiotoestellen in Nederland
in beslag genomen zouden worden, wendden
wij onmiddellijk pogingen aan om een
regelmatige nieuwsvoorziening door de lucht
tot stand te brengen. De *Wervelwind*, die
tot dusver door de lucht was uitgegaan,
droeg meer het karakter van een politiek
en geestelijk maandschrift. Van *De Vlie-
gende Hollander* wilden wij een weekblad
maken, met het voornaamste nieuws, kaar-
ten, en foto's.

Officieele Engelsche en Amerikaanse
instanties verleenden ons onmiddellijk hulp,
en zoo kon op 22 Mei 1943 het eerste
nummer verschijnen met de foto's van den
RAF-aanval op de stuwdammen in het
Ruhrg gebied.

Als weekblad werd *De Vliegende Hol-
lander* tot Sept. 1944 verspreid. Toen ver-
anderde de situatie echter geheel.

De Geallieerden hadden zich van Arn-
hem moeten terugtrekken. De bevrijding
van het Noorden zou nog vele maanden
vergen. De electriciteitsvoorziening zou er
spoedig tot stilstand komen, met als gevolg:
nog minder radio-luisteraars. Dus werd het
plan geopperd, van *De Vliegende Hollander*
een dagblad te maken.

Dit plan was, in drie dagen verwezenlijkt.
Op Maandag 2 October was het eerste
nummer klaar.

De verspreiding van het dagblad was
geconcentreerd op de groote steden.
Het steeds verder inschroumpelen van verkeer
en vervoer beperkte het tempo waarin de
nummers circuleerden, zoodat de meeste
lezers in het nu pas bevrijde gebied sinds
October waarschijnlijk slechts een beperkt
aantal exemplaren van dit blad in handen
hebben gekregen.

Er werden echter groote aantallen uit
Engeland overgevlogen. In October '44
ruim 3 miljoen, in November 4 miljoen,
in December 3,5 miljoen, in Januari 2,5
miljoen, in Februari 4,5 miljoen, in Maart
6 miljoen, in April 5,5 miljoen.

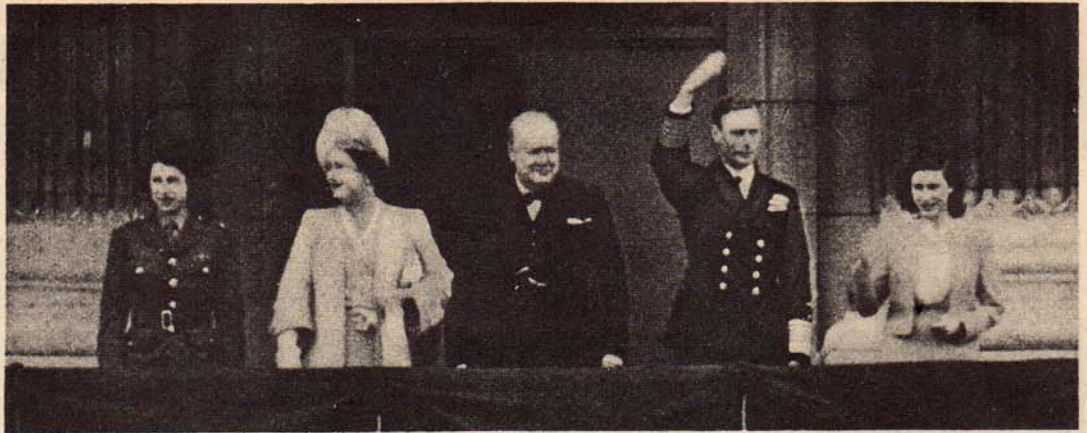
Zoowel als weekblad als als dagblad
stond *De Vliegende Hollander* onder een
gemengde redactie, bestaande uit Neder-
landers, Engelschen en Amerikanen. De
samenwerking liet nimmer iets te wenschen
over. Het werd van den eersten tot
den laatsten dag verricht in een goeden
geest van Geallieerde samenwerking, waar-
van de vriendschappelijk naast elkaar prij-
kende vlaggen in den kop het zinnebeeld
waren. De redactionele werkzaamheden
voor het blad werden van meet af een ver-
richt ten kantore van Radio-Oranje. Tot
September vorig jaar was mijn collega G.
Sluizer eind-redacteur. Toen hij naar be-
vrijd gebied vertrok, nam ik zijn werk over.

ALS Nederlander wil ik hier—en naar
ik hoop, namens tallooze landgenooten
voor wie *De Vliegende Hollander* geen
onbekende is geweest—een woord van
hartelijken dank neerschrijven aan al onze
bondgenooten die ons geholpen hebben bij
het samenstellen en verspreiden van het
blad: de officieele instanties die de plan-
nen goedkeurden en hun welwillend maar
waakzaam oog lieten gaan over den in-
houd; allen die behulpzaam waren bij den
opmaak; en, *last but not least*, de jongens
eerst van de Royal Air Force, later van
de Amerikaanse Achtste Luchtmacht, die
met zoveel enthousiasme het riskante werk
van de verspreiding op zich namen.

Bij deze operaties boven Nederland zijn
verschillende toestellen verloren gegaan.

Met weemoed en dankbaarheid willen wij
hier allen gedenken die, terwijl zij het hunne
deden om ons
volk te helpen,
geestelijk in
leven te blijven.
het eigen leven
offerden.

L de Jong

Op het balkon van Buckingham Palace. Links staan Prinses Elizabeth en Koningin Elizabeth, rechts Koning George en Prinses Margaret. In het midden; de architect der victorie: Winston Churchill

Churchill verlaat no. 10 Downing Street teneinde het nieuws van Duitslands capitulatie bekend te maken aan het Lagerhuis. Tientuizenden Londenars omstuwen hem—maar hij heeft geen gewapende lijfwacht noodig!

Ook in New York werd uitbundig gedemonstreerd toen het groote nieuws doorkwam. Een menigte van een miljoen personen verdrong zich op Times-Square, in het hart van de metropolis

De oorlog in den Stillen Oceaan

De laatste tegenstander: Japan

Terwijl het bevel "staakt het vuren" in Europa werd gegeven, is de oorlog tegen de As in de Stille Zuidzee in zijn laatste stadium getreden. Na meer dan drie jaren van verbitterden en harden strijd werd Birma bevrijd, werden vele eilanden in de Stille Zuidzee en het grootste gedeelte van de Philippijnen heroverd, werd de Japansche vloot vrijwel tot machteloosheid gedoemd en werd Japan zwaar geteisterd door luchtaanvallen.

Groote afstanden

Sinds Pearl Harbour en de nederlagen in de Stille Zuidzee die aan de Vereenigde Volkeren het verlies brachten van Malakka, Birma, Singapore, Hong-Kong, Nederlandsch-Indië, de Philippijnen, Guam en Wake, hebben de Geallieerde strijdkrachten zich al vechtend een weg gebaand van de kust van Australië tot aan den drempel van Japan, en, in het Zuiden, dwars door Birma, somtijds door het slechtst denkbare terrein ter wereld. Zij zijn nu in staat om hun volle gewicht in den strijd te werpen voor de bevrijding van China en Nederlandsch-Indië, en om Japan tot capitulatie te dwingen.

De oorlog in de Stille Zuidzee wordt beheerscht door de ravitaillering, door de gewedige afstanden op zee, en de groote voorraden die noodig zijn. Er was voor de landingen op 19 Februari op Iwojima meer scheepsruimte noodig dan voor de Amerikaansche landingen in Noord-Afrika in 1942; en toch is Iwojima maar een stipje op de kaart en maar een van de vele bases die noodig zijn voor het verder doordringen naar het Noorden.

De jongste operaties

Amerikaansche Super-Vliegende Forten doen hun slagen neerregenen op de industriële centra van Japan met luchtaanvallen van vierhonderd vliegtuigen,—strategische bombardementen te vergelijken met die welke zooveel hebben bijgedragen tot de nederlaag van Duitschland.

De verovering van Rangoon, op 3 Mei, door het Britsche Veertiende Leger is de belangrijkste gebeurtenis op het vasteland van Oost-Azië sinds de Japanners door hun verovering in het Verre Oosten hun leger in 1942 tot aan de grens van Britsch-Indië brachten. China zal opnieuw de beschikking hebben over een groote haven voor zijn bevoorrading.

Van betekenis is ook de aanval van

Seys-Inquart wordt opgebracht. Hij werd gearresteerd in Noordwest-Duitschland, en terstond naar Nederland overgebracht, waar hij in Mei 1940 de belofte uitsprak, "nimmer het Nederlandsche volk het nationaal-socialisme op te zullen dringen."

Voedsel door de lucht — "En toen dook ik tot 100 meter, en toen liet ik tweeduizend brooden pardoes op het doel vallen!" (*Sunday Dispatch*).

Overste Earl J. Aber, van de Amerikaansche Achste Luchtmacht. De mannen van zijn eskader brachten U nacht op nacht *De Vliegende Hollander*. Begin Maart 1945 is Overste Aber bij een dier operaties verongelukt. Hij was 24 jaar oud.

Oost en West ontmoeten elkaar. Maarschalk Rokossowski schudt veldmaarschalk Montgomery hartelijk de hand, ergens aan de Elbe, in het hart van Duitschland. Het einddoel is bereikt.